

**ՆԱՅԱՍՏԱՆԻ ՆԱԼԲԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՆՄԱՆԱԳԻՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 1 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը**

ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՆԱՐՅԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Քաղ. Երևան

10 հուլիսի 2013թ.

Նայասրանի Նանրապետության սահմանադրական դատարանի
թիվ 1 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Ն. Նազարյանի
Անդամակցությամբ՝ Վ. Նովիաննիսյանի
Ա. Խաչատրյանի

Ուսումնասիրելով քաղաքացի Կարեն Պետրոսյանի դիմումով
գործը քննության ընդունելու մասին հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Յ.

Նամաձայն ՆՏ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ քաղաքացի Կարեն Պետրոսյանը դիմել է ՆՏ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով «ՆՏ Սահմանադրության 42-րդ հոդվածի 2-րդ մասին հակասող եւ անվավեր ճանաչել ՆՏ քրեական օրենսգրքի 335-րդ հոդվածի 1-ին մասը»:

1. Ըստ դիմումի շարադրանքի՝ թիվ 58208211 քրեական գործով նախաքննության մարմնի կողմից քաղաքացի Կարեն Պետրոսյանին մեղադրանք է առաջադրվել ՆՏ քրեական օրենսգրքի 335-րդ հոդվածի 1-ին մասի հարկանիշներով: 2011 թվականի նոյեմբերի 15-ին քրեական գործը՝ մեղադրական եզրակացությամբ, ուղարկվել է Երևան քաղաքի Կենտրոն եւ Նորք-Մարաշ վարչական շրջանների ընդհանուր իրավասության առաջին աստիճանի դատարան: Դատարանը՝ 06.04.2012թ. կայացրել է մեղադրական դատավճիռ, որով դիմողը մեղավոր է ճանաչվել ՆՏ քրեական օրենսգրքի վերոհիշյալ հոդվածի առաջին մասով եւ դատապարտվել է ազատազրկման՝

մեկ փարի վեց ամիս ժամանակով: Դատավճիռը բողոքարկվել է ՏՏ քրեական վերաքննիչ դատարան, վերջինս 31.10.2012թ. իր որոշմամբ մերժել է բողոքը, իսկ 20.12.2012թ. որոշմամբ՝ ՏՏ վճռաբեկ դատարանը վերադարձրել է դիմողի վճռաբեկ բողոքը:

Դիմելով սահմանադրական դատարան՝ դիմողը գտնում է, որ ՏՏ քրեական օրենսգրքի՝ իր նկատմամբ կիրառված նորմը հակասում է ՏՏ Սահմանադրությանը:

2. Ելնելով դիմումի եւ կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից և ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ եւ 69-րդ հոդվածների պահանջներով, դատական կազմը գտնում է, որ վերոհիշյալ դիմումով գործի քննության ընդունումը ենթակա է մերժման հետեւյալ պարճառաբանությամբ.

- վիճարկելով վերոհիշյալ իրավադրույթի սահմանադրականությունը՝ դիմողը չի ներկայացրել պարճառ իրավական հիմնավորումներ դրա ենթադրյալ հակասահմանադրականության վերաբերյալ: Մինչդեռ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասը՝ որպէս անհատական դիմումի ընդունելիության պայման, սահմանում է, որ դիմումը պետք է պարունակի Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ: Այս համապետքստում ՏՏ սահմանադրական դատարանն իր ՄԴՈ-839 որոշման մեջ դիրքորոշում է հայրնել այն մասին, որ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 4-րդ մասն ամրագրում է վիճարկվող դրույթի՝ Սահմանադրությանը հակասելու հիմնավորումներ ներկայացնելու՝ դիմողին ներկայացվող պահանջը, համաձայն որի՝ վիճարկվող օրենքի դրույթի հակասահմանադրականությունը պետք է հիմնավորված լինի օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասում նշված որեւէ հարկանիշով: Դիմումի ուսումնասիրությունը վկայում է, որ առկա չէ օրենքի 68-րդ հոդվածի 7-րդ մասով պայմանավորված՝ խնդրո առարկա դրույթի ենթադրյալ հակասահմանադրականության որեւէ հիմնավորում,

- դիմողը նաեւ չի հիմնավորել, թե վիճարկվող նորմի «հակասահմանադրականության» արդյունքում իր սահմանադրական որ իրավունքներն են խախտվել, ինչպէս նաեւ չի հիմնավորել այդ իրավունքների ենթադրյալ խախտման փաստի եւ վիճարկվող իրավադրույթի հակասահմանադրականության միջեւ պարճառահետեւանքային կապի առկայությունը, ինչը, ըստ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասի եւ սահմանադրական դատարանի՝ ՄԴՈ-839 որոշման մեջ արտահայտրած իրավական դիրքորոշման, անհատական դիմումն ակնհայտ անհիմն համարելու հիմք է:

Դատական կազմը գտնում է, որ դիմողի համար առաջացած անբարենպաստ հետեւանքներն ընդամենը նրա նկատմամբ կայացված համապատասխան դատական ակտերի արդյունք են, այսինքն՝ խնդրո առարկա դրույթի սահմանադրականությունը վիճարկելով՝ դիմողն ընդամենը բարձրացնում է դրա կիրառման իրավաչափության հարց:

Առաջնորդվելով ՏՏ սահմանադրական դատարանի՝ 2009 թվականի մարտի 17-ի ՍԴԱՌ-21 որոշման մեջ արտահայտած իրավական դիրքորոշմամբ, համաձայն որի՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դիմողը, ձեռակնորեն վիճարկելով օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարցը, ըստ էության բարձրացնում է այդ դրույթի կիրառման իրավաչափության հարց, ապա այդպիսի դիմումները ենթակա են մերժման՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետի հիմքով՝ որպես սահմանադրական դատարանի քննության ենթակա հարց չառաջադրող դիմումներ, դատական կազմը գրնում է, որ ԿԿԿՊ դեպքում առկա է դիմումի քննության ընդունումը մերժելու՝ «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված հիմք:

Ելնելով վերոշարադրյալից եւ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՏՏ օրենքի 32-րդ հոդվածի 1-ին եւ 6-րդ կետերով եւ 69-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ ՏՏ սահմանադրական դատարանի թիվ 1 դատական կազմը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց .

Քաղաքացի Կարեն Պետրոսյանի անհատական դիմումով գործի քննության ընդունումը մերժել:

Նախագահող՝

Անդամներ՝

10 հուլիսի 2013 թվականի

ՍԴԴԿՈ/1-22